

„Urzędników Sejmu mianuje Marszałek Sejmu”.

Ponadto dodaje się nowy ustęp w brzmieniu: „Zgody Prezesa Rady Ministrów wymaga mianowanie lub poruczenie pełnienia obowiązków — z wyjątkiem przypadków krótkich okresów zastępstwa: kierowników urzędów i instytucji centralnych oraz ich zastępców, dyrektorów departamentów, biur i gabinetów ministra, naczelników wydziałów i równorzędnych im we władzach centralnych; kierowników, ich zastępców oraz naczelników wydziałów i równorzędnych we władzach II instancji. Kierowników urzędu I instancji oraz wszystkich urzędników, zaliczonych do grupy V uposażenia lub wyższej, niezależnie od stanowiska i funkcji. Mianowanie urzędników Sejmu i Kontroli Państwa nie wymaga tej zgody”.

7. Artykuł 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Stosunek hierarchiczny pomiędzy urzędnikami zależy nie od posiadanej grupy uposażenia, lecz od rodzaju stanowiska, którego obowiązki pełni.”

8. W art. 30 skreśla się wyrazy: „I i II kategorii”.

9. Art. 36 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 36. Urzędnikom i praktykantom po nieprzerwanej służbie półrocznej przysługuje prawo do 15-dniowego, po rocznej do 30-dniowego urlopu wypoczynkowego, o ile nie zachodzą ważne i niecierpiące zwłoki przeszkody służbowe. Do wymiaru urlopu wypoczynkowego władza może wliczyć wszystkie urlopy, udzielone urzędnikowi w ciągu poprzedzającego półrocza lub roku, z wyjątkiem urlopów z powodu choroby, dla poratowania zdrowia oraz krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni trzech”.

10. Po art. 38 dodaje się nowy artykuł 38a w brzmieniu:

Art. 38 a. Kobieta w stanie ciąży ma prawo do urlopu na okres 12 tygodni na podstawie świadectwa lekarskiego stwierdzającego, że należy się spodziewać porodu nie później jak za sześć tygodni. Co najmniej okres sześciotygodniowy powinien przypaść na okres poporodowy. Kobietom w stanie ciąży przysługuje prawo do korzystania z przerw w pracy nie dłuższych aniżeli sześć dni w ciągu jednego miesiąca. W ciągu przerw w pracy przewidzianych w niniejszym artykule nie może być rozwiązany lub wypowiedziany stosunek służbowy pracy”.

11. W miejsce dotychczasowego art. 40 wstawia się nowy art. 40 w następującym brzmieniu: „Art. 40. Czas służby urzędników państwowych spełniających czynności o charakterze przeważnie pracy fizycznej (woźni, itp.) należy ustalić w ten sposób, aby w zasadzie nie przenosił 8 godzin dziennie.

W razie konieczności pełnienia służby w niedzielę lub święta przez czas przepisany normalnie w dniu powszednim albo też wyjąt-

kowego przedłużenia godzin pracy w dniu powszednim, należy urzędników wymienionych w poprzedzającym ustępie, zwolnić w tygodniu następującym na odpowiedni okres, albo też przyznać stosowne wynagrodzenie, którego wysokość ustala przepisy o należnościach „szczególnych”.

12. Art. 52 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 52. Jeżeli dobro służby tego wymaga, można przenieść urzędnika bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia w tym samym dziale zarządu państwowego do innej miejscowości i na inne stanowisko lub do innego działu zarządu państwowego, którego urzędnicy podlegają niniejszej ustawie.

Przeniesienie urzędnika do innego działu zarządu państwowego dokonywa władza naczelna tego działu, do którego urzędnik przechodzi, za zgodą władzy naczelnej, której urzędnik podlega.

Przeniesienie urzędnika w tym samym dziale zarządu państwowego dokonywa władza naczelna wzgl. władza bezpośrednio podległa władzy naczelnej, której przekazane zostało mianowanie na dane stanowisko służbowe. Jeżeli na zasadzie art. 17 niniejszej ustawy mianowanie urzędników przekazano kierownikom władz bezpośrednio podlegających władzy naczelnej, przeniesienie tych urzędników z okręgu terytorialnego kierownika władzy, który ich mianował, do innego okręgu terytorialnego, należy do władzy naczelnej.

Przy przeniesieniach z urzędu lub w drodze konkursu należą się urzędnikowi koszty przeniesienia.

Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji właściwej władzy naczelnej.

Właściwa władza naczelna może ze względu na dobro służby przenieść urzędnika do służby podlegającej innym przepisom w tym samym dziale zarządu państwowego bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia, jeżeli stosunek służbowy unormowany innymi przepisami ma charakter publiczno-prawny.

Przed powzięciem decyzji z urzędu o przeniesieniu urzędnika, władza wysłucha go i w miarę możliwości uwzględni jego życzenia.

Do przeniesienia się należy urzędnikowi wyznaczyć odpowiedni termin i zwolnić go na odpowiedni czas od pełnienia służby uwzględniając przy tym jego warunki osobiste i rodzinne”.

13. Artykuł 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Urzędnik w stanie nieczynnym może być w każdej chwili powołany do służby czynnej, o ile jednak powołanie takie nie nastąpi w ciągu trzech miesięcy od chwili przeniesienia urzędnika w stan nieczynny, należy go zwolnić ze służby państwowej przy zastosowaniu odnośnych postanowień ustawy emerytalnej”.

14. Po artykule 56 dodaje się nowy art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Zwolnienie dokonane z urzędu i przeniesienie w stan nieczynny urzędników